

پشت درب زنجیر شده خاوران چه می گذرد؟

خبرهائی حاکی از تلاش دوباره رژیم برای از بین بردن آثار جنایاتش در خاوران به گوش می رسد.

در پی ممانعت از برگزاری مراسم یادمان جان باختگان دهه ۶۰ در بیستمین سال گرد قتل عام زندانیان سیاسی در خاوران، دائره کنترل نهادهای امنیتی و انتظامی بر خاوران تنگ تر و تنها درب وردی آن زنجیر شد. از آن به بعد، از ورود خانواده ها به خاوران از درب اصلی ممانعت کردند. خانواده ها برای رفتن به داخل گلزار، ناچار هستند مسافت دورتری را طی کنند و از طریق پستی بلندی ها و کانال پر سنگ و کلوخی که خاوران را به دنیای بیرون متصل می کند، خود را به داخل گلزار برسانند. ورود به خاوران از این طریق عملاً برای پدران و مادران سال خورده ممکن نیست. خانواده هائی که در هفته های اخیر به خاوران رفت و آمد کرده اند، شاهد برخی تغییرات در این محل بوده اند. به نظر می رسد، قسمت هائی از خاوران را با وسایل مکانیزه زیر و رو کرده اند و روی بخش هائی از زمین را که خانواده ها شناسایی کرده اند که گورهای دسته جمعی است، خاک تازه و نرم ریخته اند. در بخش دیگری هم یک رشته نهال و قلمه درخت کاشته اند.

رژیم در ابتدا با پنهان نگه داشتن محل های دفن جان باختگان، تلاش کرد این جنایت هولناک و تراژدی انسانی را از دسترس خانواده ها و افکار عمومی مخفی نگه دارد. پس از شناسائی گورهای دسته جمعی در خاوران، رژیم به اشکال گوناگون از جمله تهدید، دستگیری و زندانی کردن خانواده ها، سعی کرد این مکان را از جامعه دور نگه دارد.

در سال ۸۴ با طرح سامان دهی خاوران و تبدیل آن به یک پارک عمومی، تلاش کرد این سند جنایت خود را از صفحه تاریخ و جامعه ایران برای همیشه حذف کند که با مقاومت خانواده های جان باختگان و اطلاع رسانی به موقع آنان مواجه شد.

رژیم این بار با ایجاد محدودیت رفت و آمد به خاوران، می خواهد در نهان و با پنهان کاری، به پاک کردن سند جنایاتش در خاوران به پردازد. خانواده ها هم چنان همیشه به مخالفت و مقاومت پرداخته اند. خاوران نماد مقاومت خانواده ها و خونین ترین دهه در تاریخ معاصر ایران است. رژیم در پی فرصت مناسبی است که این نماد را از بین ببرد. با عکس العمل به موقع، باید این عمل سرکوبگرانه را عقیم بگذاریم. خانواده ها نباید تنها به مانند. اطلاع رسانی، اعتراض و بسیج افکار عمومی دسترس ترین ابزارها برای مقابله با این توطئه رژیم است.

کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید) هرگونه اقدام برای تغییر خاوران با هدف از بین بردن آثار جنایات رژیم در دهه ۶۰ را محکوم می کند.

کانون زندانیان سیاسی ایران(در تبعید)

۲۸ دی ۱۳۸۷